

varetage den primære omsorg for deres børn. Men vi bliver altså nødt til at holde fast i perspektiverne i den her debat, for jeg reagerer på det her generelle billede, som spørgeren med det brev i hånden forsøger at tegne af en masse forarmede familier, der ikke har råd til mad på bordet, og en regering, der er ligeglad. Det er en fordrejning af virkeligheden.

Regeringen har de sidste 7 år sat en lang række initiativer i gang for netop at støtte socialt udsatte grupper, og lad mig blot nævne: »Det fælles ansvar«, »Det fælles ansvar II«, en behandlingsgaranti til alkohol- og stofmisbrugere, »Nye veje til arbejde«, »En ny chance til alle«, »Lige muligheder«, to omfattende psykiatraftaler og hjemløsestrategien.

Kl. 14:23

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg synes, det bliver lidt mærkeligt, for nu står ministeren og læser en masse ting op. Det gjorde den tidligere minister også; man kunne læse en masse ting op om, hvad man syntes man havde gjort. Men jeg hørte ikke noget som helst konkret i forhold til de her to piger, der skriver til os, at de må gå i seng med følelsen af både sult og af at være bange for, hvad det er, der kommer til at ske for dem næste dag, og som også beskrev, hvordan de aldrig kommer på ferie og ikke har mulighed for at deltage i det almindelige liv, som børn ellers har i Danmark. Hvad er det, ministeren helt konkret kan gøre her? Ministeren henviser til serviceloven. Hvad er det, ministeren helt konkret mener at hun kan gøre med serviceloven i hånden? Hvad er det så, ministeren konkret kan sige til de her to piger, altså: Det her vil jeg gøre, for at I ikke fremover risikerer at skulle gå sultne i seng?

Kl. 14:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Spørgeren stiller jo konkrete spørgsmål til, hvad der bliver gjort, og jeg svarer helt konkret på spørgsmålene, at der er taget en række initiativer forbandt med en større investering; der er sat masser af kroner af til de her initiativer, og der er gode resultater af initiativerne. Og selvfølgelig er vi også nødt til at fokusere på, at det

er afgørende, at det er kommunerne, som jo efter serviceloven har pligt til at iværksætte den nødvendige støtte til børn, som har behov for støtte, uanset årsagen hertil.

Kl. 14:24

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 14:24

Line Barfod (EL):

Jeg hørte godt, at ministeren talte om initiativer i forhold til hjemløse, initiativer i forhold til alkoholbehandling osv., men de her børn har ikke problemer med, at de er hjemløse – de har heldigvis et sted at bo. De har ikke problemer med, at deres mor drikker; det er et problem, at hun er syg, men hun drikker ikke, så det er ikke alkoholbehandling, der skal til. Deres konkrete problem er, at deres mor er på starthjælp, fordi hun er syg og ikke kan komme i arbejde, og derfor er der ikke penge nok til at købe mad for.

Kommunen må ikke med serviceloven i hånden eller med nogen anden lovgivning i hånden give den familie ekstra penge. Jeg ved godt, at der er nogle kommuner, der bryder loven, fordi de ikke kan lide at se på, at der er børn, der sulter, og så giver de dem madkuponer og sikrer på andre måder, at børnene ikke sulter. Men de må ikke, det er ikke det, der ligger i lovgivningen. Og derfor vil jeg gerne høre igen: Hvad er det, ministeren konkret kan gøre for, at de her to piger ikke går sultne i seng? Det er et helt konkret spørgsmål, der ikke drejer sig om hjemløse, alkoholikere eller andre, men om, hvad ministeren kan gøre for, at de ikke kommer til at gå sultne i seng igen.

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

I udgangspunktet siger spørgeren, at det ikke nødvendigvis er økonomiske ressourcer, som gør det, men omvendt siger spørgeren også, at her er der altså nogle forældre, som af økonomiske årsager ikke kan give deres børn mad. Så det er sådan lidt tosidet i forhold til spørgerens indlæg her om, hvad man konkret skal gøre ved det.

Ja, det bekymrer mig, hvis der er børn, der vokser op i familier, som ikke formår at tage vare på dem, og derfor er det altså også afgørende, at kommunerne har fokus på at træde til med hjælp til de børn, som har behov for det.